

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Soda-Club (CO2) SA, SodaStream International BV

Ответник: MySoda Oy

Диспозитив

Член 15, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз и член 15, параграф 2 от Директива (ЕС) 2015/2436 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките

следва да се тълкуват в смисъл, че:

притежателят на марка, който е пуснал на пазара в една държава членка носещи тази марка стоки, които са предназначени за многократна употреба и пълнене, няма право да се противопоставя съгласно тези разпоредби на по-нататъшното търгуване на тези стоки в посочената държава членка от препродавач, който ги е напълнил отново и е заменил с друг етикет етикета, съдържащ първоначалната марка, като е оставил видима първоначалната марка върху тези стоки, освен ако този нов етикет не създава у потребителите погрешното впечатление, че между препродавача и притежателя на марката съществува икономическа връзка. Тази вероятност от объркване трябва да се преценява общо с оглед на сведенията, намиращи се върху стоката и върху новия ѝ етикет, както и с оглед на дистрибуторските практики в съответния сектор и на степента, в която потребителите познават тези практики.

(¹) ОВ С 242, 21.6.2021 г.

Решение на Съда (осми състав) от 20 октомври 2022 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Bruxelles — Белгия) — Allianz Benelux SA/État belge, SPF Finances

(Дело C-295/21) (¹)

(Преюдициално запитване — Обща система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки — Директива 90/435/ЕИО — Член 4, параграф 1 — Освобождаване при дружество майка на дивидентите, получени от негово дъщерно дружество — Пренасяне на остатъци от окончателно обложени доходи за следващи данъчни периоди — Придобиване на дружество, разполагащо с остатъци от окончателно обложени доходи, от друго дружество — Национална правна уредба, с която се ограничава прехвърлянето на тези остатъци към придобиващото дружество)

(2022/C 472/15)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Bruxelles

Страни в главното производство

Жалбоподател: Allianz Benelux SA

Ответници: État belge, SPF Finances

Диспозитив

Член 4, параграф 1 от Директива 90/435/ЕИО на Съвета от 23 юли 1990 година относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки

трябва да се тълкува в смисъл, че:

допуска правна уредба на държава членка, която предвижда, че получените от дадено дружество дивиденди се включват в облагаемата му основа и след това се приспадат от нея до 95 % от техния размер, и която позволява евентуално пренасянето на това приспадане в следващите данъчни периоди, но която в случай на придобиване на това дружество в рамките на сливане при все това ограничава прехвърлянето на това пренесено намаление към придобиващото дружество в съотношение, равно на дела на нетния данъчен актив на придобиваното дружество в общата стойност на нетния данъчен актив на придобиващото дружество и на придобиваното дружество.

⁽¹⁾ ОВ С 289, 19.7.2021 г.

Решение на Съда (шести състав) от 20 октомври 2022 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Oradea — Румъния) — Curtea de Apel Alba Iulia и др./YF и др.

(Дело C-301/21) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Директива 2000/78/ЕО — Член 2, параграфи 1 и 2 — Забрана на дискриминация, основана на възраст — Национална правна уредба, вследствие на която получаваната от някои магистрати заплата е по-висока от тази на други от същия ранг и изпълняващи същите функции — Член 1 — Предмет — Изчерпателен характер на изброените форми на дискриминация)

(2022/C 472/16)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Oradea

Страни в главното производство

Ищци: Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Cluj, Tribunalul Bihor, Tribunalul Satu Mare, Tribunalul Sălaj

Ответници: YF, KP, OJ, YS, SL, DB, SH

При участието на: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, Tribunalul Cluj

Диспозитив

- 1) Член 2, параграфи 1 и 2 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкува в смисъл, че не се прилага за национална правна уредба, която, тълкувана в задължителна национална съдебна практика, води до това, че заплата, получавана от някои магистрати, назначени след влизането в сила на тази правна уредба, е по-ниска от заплата на магистратите, назначени преди нейното влизане в сила, при положение че от това не произтича никаква пряка или непряка дискриминация, основана на възрастта.
- 2) Директива 2000/78 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска дискриминация само когато тя се основава на някой от признаците, изрично изброени в член 1 от нея.

⁽¹⁾ ОВ С 329, 16.8.2021 г.